

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Monstrosarum aurium vtilitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

non posse, confugit ad imprecationes; cumq; esset eo tempore gravis, ut maius pondus verbis adderet, inter alias imprecationes dixit: Si vera essent, quæ illi obijcerentur, se optare, & à DEO petere, ut factus ille, quem gestaret utero, in lucem editus ne verbulum proferre posset, sed dum viueret mutus maneret. Quod postea, ut vides factum est, & ipsamet sese suis imprecationibus prodidit, furtoq; perjurium adiecit. Quæ enormia delicta etiam in filio punita fuere.

Sed, ut vera quoque aurium monstra damnum suum utilitate sarcire intelligamus, sat mali sunt in insulis Septemtrionalibus, inquit Mela, quibus magna aures, & ad ambiendum corpus omne patula, nudis aliqui, prouecta sunt. Asininæ aures de longitudine sua turpes videntur, quanta censetur in his turpitudine? At turpes videantur licet, tamen vtilis sunt. Vtuntur enim hi populi tam prolixis auribus, & culcitæ loco, & vicepallij, & pro lodice, alioiue tegumento. Hinc Plinius inquit: Circa Pontum insula sunt Scythica, ubi Fanesiorum gens nudo aliqui corpore, tam grandes aures habet, ut tota ipsorum corpora contegant. Et Solinus tradit: esse insulas, & Fanesiorum gentem, quorum aures adeo in effusam magnitudinem dilatentur, ut reliqua viscerum illis contegant; nec amiculum aliud sit, quam ut membra membranæ aurium vestiant. Pigafetta testatur, quibusdam in insulis non admodum remotis ab insulis latronum, adeo longas hominibus aures esse, ut instar collarium (Almodicorum) per humeros fluant, & brachia ipsa tegant, utq; videantur coriaceas pennulas, aut carneas epomides chlamydesq; gestare. Sed longè quid luculentius scribit Maximilianus Transiluanus, in insula Gilon, quæ intra Molucas annumeratur, gentem esse, cuius tam grandes aures sint, ut non solum super humeros propendeant; verum etiam ut super vna, tanquam super molli calidoque lecto, iaceant; alterâ verò vniuersum corpus, velut lodicula aut sifterio cooperiant. Quis hinc naturam accuset, quæ in auribus dat, quod alij erant multis pecunijs? cum illis enim præbet nudis vestem, lectum lassis, frigentibus calidum tegumentum. Fateor hæc facilius narrari, quam credi: sed nihil credemus, si quæ ipsi non vidimus, non credenda iudicamus.

Hanc

VII.
Mela lib. 3.
cap. 3.
Plin. lib. 4.
nat. hist. c. 13.
Apud Ramus
tom. 1.